

пладне“ и „L'espoir luit“ въ атмосферата на чувствата — въ безсилието до парализия, що изпитватъ двамата поети. „На пладнята часа скоро ще удари“ съответствува на Верленовото „Midi sonne...“

А стихове отъ категорията на тия отъ „L'agguet“ отъ Ренйе и „La ville“ отъ Верхарна сж образци за свободенъ стихъ, които нашиятъ поетъ усвоява:

Les ans
sont lourds aux épaules et pèsent
aux plus fortes
de tout le poids des heures mortes,
les ans
sont durs, et brève
la vie et l'on a vite des cheveux blancs.
(„L'agguet“).

Tous les chemins vont vers la ville.
Du fond des brumes,
avec tous les étages en voyage
jusque au ciel, vers de plus hauts étages.
Comme d'un rêve, elle s'exhume.
Là-bàs,
ce sont des ponts musclés de fer...

Най-осезателно, обаче, е влиянието върху Яворова отъ страна на Матерлинка. Той го притегля най-вече съ безнадежднитъ си мисли и настроения — съ едиповското си убеждение за безсилието на човѣка, зависимостъта му отъ нѣкакви слѣпи и враждебни сили. И особно, съ неизяснимия ужасъ предъ смъртъта, която е главниятъ мотивъ и въ драмитъ му. Много близки по тонъ съ пѣснитъ на Матерлинка сж „Въздишка“, „Теменуги“, „Молете се на царя“